

РЕШЕНИЕ

№ 7884

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9375** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба с вх. номер УРИ349000-22591/21.09.2023 г. на ОДМВР-Ст.З., подадена от Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, представлявано от председателя Е. Б. С., чрез пълномощника-адв. Г. Б., срещу мълчалив отказ на директора на ОДМВР-С. З. по подадено на 04.09.23 година от жалбоподателя по ел.път заявление за достъп до обществена информация.

Със съпр. писмо по администриране преписката на съда, процесуалният представител на ответника-гл. юриск. М. А. оспорва допустимостта на жалбата, поради липса на годин за оспорване предмет-формиран мълчалив отказ. В тази връзка твърди, че при него не е постъпвало заявление за достъп до обществена информация, подадено от жалбоподателя. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за допустима и основателна, прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, председателят на сдружението-жалбоподател Е. Б. С. моли за уважаването на жалбата и за присъждането на разноските. Уточнява, че „Супер Хостинг“ БГ е фирмата, на чийто сървър е сайта, към който е имейла, от който са изпращани исканията по ЗДОИ. Сдружението няма отделен имейл и председателят на сдружението използва личния си имейл, който е [електронна поща]. Сдружението е създадено с цел инициране на

законодателни промени. Друга дейност сдружението не осъществява, не участва в проекти, не събира средства. Целта е да участва на всички кръгли маси, за да се инициират законодателни промени във връзка със сигурността на пътя. Аналогични заявления на процесното са били подадени до всички ОДМВР, като и други ОДМВР, освен ответника, твърдели, че не са го получили. За разлика от ответника, когато същите получили жалбата, с приложен към нея препис от заявлението, отговорили своевременно на зададените въпроси. Ответникът продължавал да мълчи вкл. и към настоящия момент.

Ответникът не изпраща представител в съдебно заседание, но от процес. му представител, преди провеждането на о.с.з. на 11.12.23 г., са постъпили писмени бележки, с които поддържа писмения отговор на жалбата. Допълнително излага, че му е служебно известно, че срещу всички 28 ОДМВР за подадени жалби с аналогичен предмет, които били оставяни без разглеждане. Акцентира и върху съдържанието на договора за правна защита и съдействие, който е пределно общ и не позволява да се направи извод, че заплазеното възнаграждение е конкретно за осъществяване на процесуално представителство по настоящото дело.

Прокурор от С. градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателят Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, чрез председателя Е. Б. С. от имейл [\[електронна поща\]](#) е изпратило до имейл [\[електронна поща\]](#) заявление за достъп до обществена информация, адресирано до директора на ОДМВР-С. З.. Видно от приложената към жалбата разпечатка, ел. писмо е изпратено на 04.09.23 година.

Със заявлението е поискало предоставяне на информация по следните въпроси:

1. Има ли и колко са на брой следните служители в ОДМВР, вкл. и във всички РУ на територията на ОДМВР-С. З.: - Ръководител заповеди и/или началник Административен, Отдел ЗЗКИ, Сектор К., Домакин инвентар, Служител „компютърна техника“, Домакин вещество, Автотранспорт, Въоръжение, Карти градски транспорт, Полицейско общежитие и ведомствени апартаменти, Оперативна техника, Информация и архив и Оперативен анализ (В заявлението е пояснено, че наименованието на длъжностите може и да е неточно, поради което следва да се имат предвид задълженията на служителите, за да се определи броят им) ?

2. На колко часов работен ден работят служителите по т.1 и какво включват служебните им задължения-как се уплътнява работният им ден ?

3. Колко са служителите, които работят „на терен“ - патрулиращи полицаи, служители КАТ, квартални и др., които отговарят пряко за поддържане на обществения ред на територията на ОДМВР ?

4. Какъв е общият брой на служителите в ОДМВР ?

По заявлението не е постановен изричен писмен акт, нито към момента на подаване на жалбата до съда, нито към момента на приключване на устните състезания по делото.

Защитната теза на ответника в съдебното производство се сведе до твърдението му, че заявлението не е било получено от него на електронната му поща, за което прилага справка на старши експерт (КАО) в ОДМВР-С. З.. Не представя обаче справка от

имейл сървър, от който едновременно приема и разпраща имейл съобщения от [\[електронна поща\]](#), постъпили към него от локални или отдалечени имейл потребители.

По делото е прието писмо от „Супер Хостинг“ БГ, отдел Техническа поддръжка, че всички изпратени 28 писма от [електронна поща] са изпратени успешно от мейл сървър на „Супер Хостинг“ БГ и няма върнати грешки при опит за доставка. Всеки един имейл е завършил със статус 250 ок: Message accepted. При това много вероятно било изпратените писма да са били филтрирани на ниво мейл сървър на получателя. Последният можел да провери това с помощта на неговата техническа поддръжка. От приложената към писмото извадка от Exim log-a на сървър е видно, че писмото, изпратено от имейл [електронна поща]. на 04.09.23 г. в 19.25 часа до [електронна поща] е със статус 250 ок: Message accepted.

При тези обективни данни по делото съдът обуславя извод, че процесното заявление за достъп до обществена информация е изпратено от електронната поща на подателя-[\[електронна поща\]](#), посочена в същото, и съответно същото е постъпило на електронната поща на ответника - [\[електронна поща\]](#) на 04.09.23 г. Този извод се налага въз основа на техническите данни, които съпътстват електронното съобщение, което е изпратено от електронната поща на жалбоподателя, предоставени от мейл сървър на жалбоподателя. Ако е имало проблем с доставката и не е било получено на пощата на получателя- ответника по делото, това обстоятелство е щяло да бъде отразено в техническата информация, предоставена от мейл-сървър на подателя „Супер Хостинг“ БГ. Ако съобщението е станало „спам“, пак мейл сървър на подателя ще отрази, че е получено. Спам е електронен филтър на компютъра на получателя, който би поставил писмото в др. директория- „нежелани“, например. Електронният филтър го поставя създателят на електронната поща. Това е филтър по критерии. При всички случаи обаче се касае за настройки при получателя на електронното писмо. Следователно отговорността за това е на получателя, а не на подателя.

По делото се установява и това, че към жалбата, подадена чрез ответника на 21.09.23 г. (видно от поставения върху същата печат с вх. номер и дата) , е приложено и копие на хартиен носител от заявлението, подадено по електронен път. Ответникът по делото не прояви каквато и да било активност във връзка със заявлението на сдружението-жалбоподател до приключването на устните състезания пред АССГ. В тази връзка съдът сочи, че твърдението на жалбоподателя, че за разлика от ответника, други ОДМВР, след като получили жалбата с приложено към нея на хартиен носител копие от заявлението, са отговорили своевременно, е съответно на действителното положение. Жалбоподателят представи по настоящото дело препис от отговора на ОДМВР-К. от 29.09.23 година.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Жалбата е подадена от лице, легитимирано да го направи (чл.147, ал.1 от АПК)-поискалият предоставянето на информацията субект. Достъпът до обществена информация е субективно право, предоставено на физическите и юридическите лица от Конституцията - чл. 41, ал. 1 и 2, във вр. с чл. 4, ал. 1 и 3 ЗДОИ. С оглед на значението на правото на достъп до информация за съществуването на конституционно установения ред, същото е право на всеки субект-физическо или юридическо лице. Правото да се търси, получава и разпространява информация е в

общия контекст на „комуникационните права“, т.е. на свободата на словото, което представлява един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество, и едно от основните условия за неговия напредък и за развитието на всеки човек.

С оглед формата на оспорения акт-мълчалив отказ по заявлението за достъп до обществена информация, спазен е и преклузивният срок за подаването на жалбата до съда-чл.149, ал.2 от АПК, вр.чл.28, ал.2 от ЗДОИ.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Несъмнено е, че директорът на ОДМВР-С. З. е задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ.

Съгласно чл.24, ал.2 ЗДОИ, заявлението се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на електронната поща по чл. 15, ал. 1, т. 4 или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл. 15в. В тези случаи не се изисква подпис съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Ирелевантен е фактът дали ответникът е прочел електронното писмо, след като същото му е било доставено. Ирелевантно е и дали същото е станало спам, тъй като при всички случаи се касае за настройки при получателя на електронното писмо, което не засяга валидността на отправеното заявление за достъп до обществена информация-арг. от чл.24, ал.2 ЗДОИ.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, същият закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, каквато според легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната.

Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти, сред които е и ответникът.

При анализа на законовите разпоредби относно реализацията на обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация се налага изводът, че задълженият субект по чл. 3 от ЗДОИ дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, както и от чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ, въвеждащи изисквания за форма и съдържание на решението и връчване на решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Следователно, налице е законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. Непроизнасянето по заявлението формира мълчалив отказ, който противоречи на нормите на ЗДОИ и подлежи на отмяна само на това основание. Основателността на жалбата, поражда правото за разноси на жалбоподателя-чл.143, ал.1 АПК. То е своевременно упражнено, като преди приключването на устните

състезания по делото е поискано присъждането им. Доказаните разноси са в размер на 10 лева-заплатена държавна такса. Адвокатско възнаграждение за изготвянето на жалбата не може да бъде присъдено, тъй като приложеният по делото договор за правна защита и съдействие от 20.09.23 година не удостоверява конкретен предмет, за който е заплатено възнаграждение в размер на 1000 лева. До изтичането на преклузивния срок-приключването на събирането на доказателства по делото и даване ход на устните състезания, други доказателства за направени разходи от жалбоподателя не са представени. В този смисъл е основателно и възражението на ответника, че жалбоподателят не установява договарянето и заплащането на адвокатско възнаграждение във връзка с оспорването на мълчалив отказ на директора на ОДМВР-С. 3. по процесното заявление-предмет на делото.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2, чл. 174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба от Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, представлявано от председателя Е. Б. С., чрез пълномощника-адв. Г. Б., мълчалив отказ на директора на ОДМВР-С. 3. по подадено на 04.09.23 година от жалбоподателя по ел.път заявление за достъп до обществена информация.

ВРЪЩА делото като преписка на задължения по ЗДОИ субект- директора на ОДМВР-С. 3. за произнасяне по подаденото по електронен път от жалбоподателя Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“ на 04.09.2023 г. заявление за достъп до обществена информация В 14-ДНЕВЕН СРОК.

ОСЪЖДА Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи-С. 3. (чл.37, ал.2 от ЗМВР) да заплати на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, представлявано от председателя Е. Б. С. сумата от 10 (десет) лева, направени по делото разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване (чл.40, ал.3 ЗДОИ).

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: